

VAKOILIJAT LUVATUSSA MAASSA

Tässä kuvassa ei näy se rypäleterttu, joka oli niin suuri, että sitä piti kahden miehen kantaa korennolla.

1. Kertomuksen taustatietoja

a) Kertomuksen tapahtumapaikka

Jumala oli luvannut johdattaa kansansa luvattuun maahan. Nyt kansa oli jo vaeltanut tulevan kotimaan rajalle asti. Maahan lähetettiin 12 vakoilijaa, yksi kustakin sukukunnasta.

b) Ajallinen yhteys muihin kertomuksiin

c) Kertomuksessa esiintyvät henkilöt

Erityisesti mainitaan kaksi vakoojaa: Joosua = Hoosea, Efraimin sukukunnasta ja Kaaleb Juudan sukukunnasta. Huom. Jeesus syntyi Juudan jälkeläisistä.

Sukukunnat on nimetty Jaakobin poikien mukaan, mutta Joosefin sukukunnan paikalla on hänen poikiensa Efraimin ja Manassen sukukunta. Leevin suku oli pappeja. He kantoivat ilmestysmajaa ja liitonarkkia.

d) Outoja termejä

Reväistä vaatteensa. Se oli hyvin syvän murheen, katumuksen ja paheksumisen merkki.

2. Itse kertomus Raamatusta

4 Moos. 13. ja 14. luku

Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leiriytyi Paaranin erämaahan. Herra puhui Moosekselle sanoen: "Lähetä miehiä vakoilemaan Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisille; lähettäkää mies kustakin isien sukukunnasta, ainoastaan niitä, jotka ovat ruhtinaita heidän keskuudessaan."

Niin Mooses lähetti heidät (Raamatussa on mainittu miehet peräti nimeltä) Paaranin erämaasta Herran käskyn mukaan; kaikki ne miehet olivat israelilaisten päämiehiä. Lähettäessään heidät vakoilemaan Kanaanin maata Mooses sanoi heille: "Lähtekää nyt Etelämaahan ja nouskaa vuoristoon ja katselkaa, minkälainen maa on ja minkälainen kansa, joka siinä asuu, onko se voimakas vai heikko, onko sitä vähän vai paljon, ja minkälainen maa on, jossa se asuu, onko se hyvä vai huono, ja minkälaiset ne kaupungit ovat, joissa se asuu, avonaisia kyliäkö vai varustettuja kaupunkeja, ja minkälaista on maa, lihavaa vai laihaa, onko siinä puita vai ei. Olkaa rohkealla mielellä ja ottakaa mukaanne sen maan hedelmiä." Oli näet se aika, jolloin ensimmäiset rypäleet kypsyivät.

Mitä vakoilijat löysivät?

Niin he lähtivät sinne ja vakoilivat maata Siinin erämaasta Rehobiin asti, josta mennään Hamatiin. He lähtivät Etelämaahan (= Negeviin) ja tulivat Hebronniin, jossa asuivat Ahiman, Seesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. Mutta Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Egyptin Soonia. He tulivat Rypälelaaksoon; sieltä he leikkasivat viiniköynnöksen, jossa oli rypäleterttu, ja kahden miehen täytyi kantaa sitä korennolla (= kantotanko, riuku); samoin he ottivat granaattiomenia ja viikunoita. Se paikka nimettiin Rypälelaaksoksi, rypäleen tähden, jonka israelilaiset sieltä leikkasivat.

Vakoilijat palaavat

He palasivat maata vakoilemasta neljänkymmenen päivän kuluttua. He vaelasivat ja tulivat Mooseksen, Aaronin ja kaiken Israelin kansan luo Paaranin erämaahan Kaadekseen. He tekivät heille ja kaikelle kansalle selkoa matkastaan ja näyttivät heille sen maan hedelmiä. He kertoivat hänelle sanoen: "Me menimme siihen maahan, jonne meidät lähetit. Se tosiaankin vuotaa maitoa ja mettä, ja tällaisia ovat sen hedelmät. Mutta kansa, joka siinä maassa asuu, on voimallista, ja kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria; näimmepä siellä Anakin jälkeläisiäkin. Amalekilaiset asuvat Etelämaassa ja heettiläiset,

jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa, ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varsilla."

Kaaleb koitti tyynnyttää kansaa napisemasta Moosesta vastaan ja sanoi: "Menkäämme sittenkin sinne ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me sen voitamme." Mutta ne miehet, jotka olivat käyneet hänen kanssaan siellä, sanoivat: "Emme me kykene käymään sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi." Niin he saattoivat israelilaisten keskuudessa pahaan huutoon sen maan, jota olivat olleet vakoilemassa, sanoessaan: "Se maa, jota olemme kierrelleet ja vakoilleet, on maa, joka syö omat asukkaansa; ja kaikki kansa, jota me siellä näimme, oli kookasta väkeä. Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakkin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsiirakoita; sellaisia me heistäkin olimme."

Kansa hätääntyy, mutta Joosua ja Kaaleb luottavat Jumalan apuun

Silloin koko kansa alkoi huutaa ja parkua, ja kansa itki sen yön. Kaikki israelilaiset napisivat Moosesta ja Aaronia vastaan, ja koko kansa sanoi heille: "Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän erämaahan! Jospa olisimme kuolleet! Miksi viekään Herra meitä tuohon maahan, jossa me kaadumme miekkaan ja vaimomme ja lapsemme joutuvat vihollisen saaliiksi! Eikö meidän olisi parempi palata Egyptiin?" He puhuivat toinen toiselleen: "Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin." Silloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen Israelin kansan koko seurakunnan eteen. Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet mukana maata vakoilemassa, repäisivät vaatteensa ja puhuivat kaikelle israelilaisten seurakunnalle näin: "Maa, jota kävimme vakoilemassa, on ylen ihana maa. Jos Herra on meille suosiollinen, niin hän vie meidät siihen maahan ja antaa sen meille, maan, joka vuotaa maitoa ja mettä. Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan älkääkään pelätkö sen maan kansaa, sillä heitä ei ole meille kuin suupalaksi. Heidän varjelijansa on väistynyt heistä, mutta meidän kanssamme on Herra. Älkää te heitä pelätkö."

Mooses pyytää Jumalalta anteeksiantamusta kansalle

Silloin koko seurakunta vaati heitä kivitettäväksi, mutta Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa. Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa pitää minua pilkkanaan eikä usko minuun, huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa? Minä tuhoan sen rutolla ja hävitän sen perin juurin, mutta sinusta minä teen suuremman ja väkevämmän kansan, kuin se on." Mutta Mooses sanoi Herralle: "Ovathan egyptiläiset kuulleet, että sinä voimallasi olet vienyt tämän kansan heidän keskeltänsä. He ovat puhuneet siitä sen maan asukkaille; hekin siis ovat kuul-

leet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, sinä Herra, joka olet sille ilmestynyt silmästä silmään, ja että sinun pilvesi pysyy heidän päällensä ja että sinä kuljet heidän edellensä pilvenpatsaassa päivin ja tulenpatsaassa öin. Mutta jos sinä nyt surmaat tämän kansan, niin kuin yhden miehen, niin kansat, jotka saavat kuulla sitä kerrottavan sinusta, sanovat näin: 'Koska Herra ei kynnnyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannoen luvannut, tappoi hän heidät erämaahan.' Osoittautukoon nyt sinun suuri voimasi, Herra, niin kuin olet puhunut sanoen: 'Herra on pitkämielinen ja suuri armossa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset, mutta ei jätä niitä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.' Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuressa armossasi, niin kuin sinä ennenkin olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne saakka." Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niin kuin sinä olet anonut. Mutta niin totta kuin minä elän, ja niin totta kuin Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan: ei kukaan niistä miehistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun tunnustekoni, jotka minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet eivätkä ole kuulleet minun ääntäni, ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, jonka minä valalla vannoen lupasin heidän isillensä; ei yksikään minun pilkkaajistani ole sitä näkevä. Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki, niin että hän on minua uskollisesti seurannut, niin hänet minä vien siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen. Mutta koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa, niin kääntykää huomenna toisaanne päin ja painukaa erämaahan, Kaislameren tietä."

Kansa joutuu jäämään erämaahan 40 vuodeksi

Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: "Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan. Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niin kuin te olette minulle puhuneet, niin minä teille teen. Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin teitä on kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, jotka olette napsisseet minua vastaan. Totisesti, te ette pääse siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille asumasijaksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb ja Joosua. Mutta teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät minä vien sinne, ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte. Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan, ja teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsiä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan. Niin kuin te neljäkymmentä päivää vakoilitte maata,

niin saatte nyt, päivä vuodeksi luettuna, neljäkymmentä vuotta kärsiä pahoista teoistanne ja tulla tuntemaan, mitä se on, että minä käännyn teistä pois. Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, niin minä teen tälle häijylle kansalle, joka on käynyt kapinoimaan minua vastaan: he hukkuvat tähän erämaahan, tänne he kuolevat." Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napolisemaan häntä vastaan, saattamalla sen maan pahaan huutoon, ne miehet, jotka olivat saattaneet sen maan pahaan huutoon, kuolivat äkkikuolemalla Herran edessä. Mutta Joosua ja Kaaleb jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoilemassa.

Mooses puhui tämän kaikille israelilaisille. Niin kansa tuli kovin murheelliseksi. He nousivat varhain seuraavana aamuna lähteäkseen ylös vuoristoon ja sanoivat: "Katso, tässä me olemme; me lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on puhunut, sillä me olemme syntiä tehneet." Mutta Mooses sanoi: "Minkä tähden te nyt käytte rikkomaan Herran käskyä? Ei se onnistu. Älkää lähtekö sinne, sillä Herra ei ole teidän keskellänne; älkää lähtekö, etteivät vihollisenne voittaisi teitä. Sillä amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja niin te kaadutte miekkaan; sillä te olette kääntyneet pois Herrasta, eikä Herra ole teidän kanssanne." Yhtäkaikki he lähtivät uppiniskaisuudessaan kulkemaan ylös vuoristoon; mutta ei Herran liitonarkki eikä Mooseskaan siirtynyt leiristä. Silloin amalekilaiset ja kanaanilaiset, jotka siinä vuoristossa asuivat, syöksyivät alas ja voittivat heidät ja hajottivat heidät, ajaen heitä aina Hormaan asti.

3. Kertomuksen keskeinen opetus

Valkoilijat palasivat 40 päivän jälkeen ja kertoivat, että maa on ihana ja viljava, mutta siellä asuu voimakkaita kansoja. He epäilivät, etteivät he koskaan voisi valloittaa maata. Vain Kaaleb ja Joosua uskoivat, että Jumalalle kaikki on mahdollista ja että Jumala oli luvannut heille sen maan.

Herra vihastui, kun kansa oli taas heti valmis luopumaan Jumalastaan. Rangaistukseksi kansa sai jäädä erämaahan 40 vuodeksi ja vain heidän lapsensa + Joosua ja Kaaleb pääsisivät luvattuun maahan. Sitä sanotaan Kanaanin maaksi, koska siellä asui kanaanilaisia. Sen tavallinen nimi on Israel.

Me olemme matkalla meille luvattuun taivaan kotiin. Sitä on tapana nimittää myös Kaanaanmaaksi tai taivaalliseksi Kanaaninmaaksi. Vrt. laulu "Oi Kanaanmaa... Kun pysymme lujina uskossa niin kuin Kaaleb ja Joosua, niin pääsemme perille.

4. Muita vastaavia kertomuksia Raamatussa

5. Opeteltava Raamatun lause

Pienille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista."
Matt. 19:26

Isoille: "Minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka koston isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen, niille, jotka minua vihaavat; mutta teen laupeuden tuhansille, jotka minua rakastavat ja pitävät minun käskyni."
2 Moos. 20: 5 – 6.

6. Lauluehdotus VK 638 (UVK 498)

Nyt kulkee halki korpimaan Jumalan lapsen tie.

Sanat A-M. Raittila, sävel William Mason (1725 - 1797)

Nyt kulkee halki korpimaan

Säv. William Mason k.1797 san. A-M. Raittila

7. Tehtäviä / kysymyksiä

8. Muuta huomioitavaa

Jeesus näyttäytyi ylösnousemuksensa jälkeen 40 päivänä ennen kuin astui taivaaseen.

Vedenpaisumuksessa satoi 40 päivää ja 40 yötä. 1 Moos. 7: 12. Neljäkymmenen päivän kuluttua Nooa avasi ikkunan 1. Moos. 8: 6.

Mooses sai Jumalalta laintaulut odotettuaan 40 päivää ja 40 yötä. "Hän oli siellä Herran tykönä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä ja juomatta. Hän kirjoitti tauluihin liiton sanat, ne kymmenen sanaa." 2 Moos. 34: 28.

